

[C. F. Sørensen.]

Vanskeligheder. Det er meget farligt at slaa med Sten, naar man selv bor i et Glashus. Jeg tror, det ærede Medlem skulde se at røgte de indre politiske Vanskeligheder i sit eget Parti, forfatningsmæssigt og paa andre Omraader, og være lidt forsigtig med den Slags Bemærkninger. Der kan i alle Partier opstaa indre politiske Vanskeligheder, som ikke behøver at have noget ondt til Grundlag. Med dette som Baggrund vil jeg gerne sige, at de indre politiske Vanskeligheder, Socialdemokratiet eventuelt kan have, kan vi ordne uden Det konservative Folkepartis Mellemløst og Hjælp; dem skal vi nok klare alene. Hvis det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds kan klare sig inden for sit Parti, er det godt; ellers kan han raabe om Hjælp, jeg skal være villig til at give en Haandsrækning, hvis det er nødvendigt.

Hendriksen: I det virkelig pragtfulde Foredrag, det ærede 6te tingvalgte Medlem nu holdt, udtalte det ærede Medlem bl. a. i Anledning af en Bemærkning fra min Side om de indre politiske Vanskeligheder i Socialdemokratiet paa Raadhuset, disse Vanskeligheder, der var Skyld i den meget omtalte § 13, at vi skulde være meget varssomme fra mit Partis Side; man skulde ikke kaste med Sten, naar man selv boede i et Glashus. Det er jo en gammelkendt Taktik, at naar man bliver angrebet, søger man at forsvare sig ved et nyt Angreb.

Jeg vil gerne i Anledning af disse Udtalelser fra det ærede Medlem sige aabent, at der er visse Vanskeligheder inden for mit Parti med Hensyn til Forfatningsspørgsmaalet. Det erkender jeg, fordi jeg er en ærlig Mand, og fordi det ikke kan skjules. Men det ærede 6te tingvalgte Medlem, som jo ogsaa er en ærlig Mand, burde paa samme Maade erkende sit Partis Vanskeligheder paa Raadhuset, for de kan jo heller ikke skjules.

Rytter: Maa jeg i Anledning af den højtærede Indenrigsministers Bemærkning om, at han ikke var rigtig klar over, hvad en Overpræsident betød, og at hvis den franske Præsident kom paa Besøg i København, vilde han rimeligvis være raadvild, gøre opmærksom paa, at saa vidt jeg ved, har denne historiske Begivenhed fundet Sted, og den franske Præsident vidste paa en Prik, hvad han vilde, idet han erklærede, at hvis han ikke var Præsident i Frankrig, vilde han være Overpræsident

i København. Han var altsaa ikke i Tvivl.

Med Hensyn til det Spørgsmaal, som Ministeren slog saa stærkt op, hvoraf jeg kan se, at jeg har ramt, nemlig Spørgsmaalet om, at man administrerer, vedtager Regler, udnævner og afskediger, som om Loven allerede var vedtaget, maatte Ministeren indrømme, at det er rigtigt; man kan jo bruge andre Ord, men i Realiteten er det rigtigt. Ministeren maa ikke glemme, hvad jeg sagde. Jeg sagde, at dette Tilfælde minder mig om det Tilfælde for nogle Aar siden, da Ministeriet udsendte Cirkulærer, før Loven var vedtaget. Hvis dette var sket i vor Regeringstid, hvad vilde den højtærede Indenrigsminister mon saa have sagt?

Den højtærede Indenrigsminister ironiserede over, at vi ikke kunde vide, hvad der sker i Københavns Kommunalbestyrelse — jeg skal nok vente, til Ministeren ikke mere bliver forstyrret. Jo, højtærede Minister, det ved vi. Der findes her i København et Blad, der kalder sig Sandhedens Blad, „Politiken“, og det har refereret meget om, hvad der er sket der, saa vi er holdt meget godt underrettet.

Saa kommer jeg til det ene af de to Spørgsmaal, der for os er Hovedspørgsmaalene, nemlig at man ikke ved kongelig Resolution bør give Ministeriet en saa stor Bemyndigelse, som det her er sket. Ministeren er i dette Tilfælde, vil jeg nøjes med at sige, for jeg ved, han er det ikke i Almindelighed, en Modstander af mine Synspunkter. Jeg maa dog minde den højtærede Minister om, hvad hans store Forbillede Hørup engang udtalte, nemlig at for mange Bemyndigelser og udstrakte Bemyndigelser til Ministre er af det onde og en Fare for enhver Parlamentarisme. Jeg tror, det var rigtigt, hvad han der sagde.

Den højtærede Minister udtalte, at vort Forslag om at lade Forældreraadene besætte den ledige Plads, havde hans Sympati. Naar det har den højtærede Ministers Sympati, vilde jeg ønske, han vilde gøre noget for at vise denne Sympati i Handling. Og den Indvending, som den højtærede Minister anførte, at saa vilde det være en Ændring i Skoletilsynsloven, kom vi nok ud over; thi blev det forandret i Skoletilsynsloven, vilde en Ændring ogsaa blive nødvendig her, og naar vi vedtager en saadan Bestemmelse i denne Lov, bliver en formel Ændring i Skoletilsynsloven nødvendig. Ministerens Indvending er derfor ikke rigtig. Jeg synes, det er at vise Forældreraadene Mistillid,